

тъ на трептенията на струната е обратно съразмърънъ съ дълчината ѝ, сирѣчъ, ако числото на трептенията на струна дълга 1 метъръ са искаше чрезъ единица, то бройтъ на трептенията на полвинъ-дълга отъ тъзи струна ще бѫде 2; а числото на трептенията на $\frac{1}{3}$ ще бѫде 3 и тъй нататъкъ.

1110. *Защо цигуларътъ безпрестанно промънява държането на ръката си?* — Цигуларътъ прави туй за да придобие по-високи гласове като умалява дълчината на струните, като ги натиска съ пръстите си, тъй той уголѣмява природната гамма на цигулката.

1111. *Защо за арфата, за фортепианото, за цигулката и за други инструменти употребяватъ какъто дебели той и тънки струни?* — Защото е много по-лесно да са добиватъ ниски гласове, като са уголѣмява дебелината на струните, нежели като са уголѣми извѣнмѣрно дълчината на струните. Ако земемъ двѣ струни, отъ които едната да бѫде два пъти по-дебела отъ другата, и като ги направимъ еднакво дълги, да ги обтѣгнимъ съ еднакви тежини, тогазъ тънката струна ще трепти два пъти по-скоро, отъ дебелата,

1112. *Защо струните на арфата и на цигулката са късътъ често во влажно време?* — Защото влагата на въздуха, като уголѣмява дебелината на струната, стръми си да я направи по-къса и съ туй уголѣмява обтѣгането; струните са късътъ тогазъ когато сѫ обтѣгнати много на магаренцата или на ключеветъ.

1113. *Защо едновременното звучене на нѣкои струни угодява на ухото, а отъ други прави неприятно впечатление?* — Съзвучието, приятно на ухото, състои изъ тонове, на които числото на трептенията е въ сѫщото време въ просто отношение между себе, а за туй тъзи трептения постоянно или често съвпадатъ по-между си. Напротивъ, неприятно впечатление са осъща когато въ едно време са слушатъ два звука, на които трептенията никога или рѣдко съвпадатъ едно съ друго, за туй бройтъ на тѣхните трептения са намѣрва въ сложно отношение. Съзвучието